

Protokół z Rady Wydziału Nauk Ekonomicznych UW z 20 grudnia 2006 r.

1. W pierwszym punkcie porządku dziennego Dziekan wręczył nagrody rektorskie doktorom hab. Januszowi Kudle, Ryszardowi Kokoszczyńskiemu i Wojciechowi Otto, a następnie przedstawił informacje Dziekana (w załączeniu). Poinformował też, że Senat UW mianował dr hab. Kokoszczyńskiego na stanowisko profesora nadzwyczajnego. Następnie przekazał głos prof. Marianowi Wiśniewskiemu, który zastępował go podczas posiedzenia Senatu. Prof. Wiśniewski przedstawił dwa spośród problemów diskutowanych na tym posiedzeniu, tzw. sprawę Szamałka oraz kwestię zniżek na bilety PKP dla pracowników UW.
2. Dziekan przedstawił kwestie fundamentalne dotyczące projektu Komisji "3+2" i otworzył dyskusję przed podjęciem odpowiedniej uchwały ramowej. Dziekan zwrócił uwagę na szereg spraw, które -jak podkreślił - powinny być rozważone przy podejmowaniu decyzji o nowym programie zajęć. Mówił o tym, że trzeba dbać o wartość dyplomu WNE na rynku pracy, o tym, że nie powinno się łączyć zmiany sytuacji katedr z projektem nowego programu. Podkreślił, że nie każdy musi mieć obowiązkowe zajęcia, wiele osób radzi sobie bez tego. Decyzje o tym, które wykłady są obowiązkowe, powinna podejmować Rada Wydziału lub stosowna Komisja. Zwrócił uwagę, że Komisja przygotowała podstawowy program Wydziału, ale zaznaczył, że istnieją możliwości tworzenia programów międzywydziałowych. Wreszcie wskazał niewielkie zmiany, które wprowadził w projekcie Komisji (dodanie słów „lub specjalnościach" oraz „po korekcie zaproponowanej przez Dziekana") umożliwiające zmiany kolejności (semestrów) nauczania.
Następnie Dziekan udzielił głosu prof. Urszuli Sztanderskiej (przewodniczącej Komisji „3+2"). W swoim wystąpieniu omówiła ona krótko ramy prawne, a zwłaszcza możliwości uruchamiania kierunków studiów i minima. Wspomniała o tzw. kierunkach unikatowych i studiach międzykierunkowych (czym Komisja się nie zajmowała). Wskazała, że Wydział nie ma potencjału, by realizować kierunki Finanse i Rachunkowość. Dysponuje za to innymi zasobami, przez co może zaproponować unikatowe kierunki o podobnym charakterze. Podkreśliła, że dyskusje w Komisji dotyczyły sposobu nauczania i nabywania kompetencji kluczowych. Komisja przygotowała dokument o zasadach realizacji programu studiów. Ponadto zaznaczyła, że projekt przyjęty w marcu przez Radę Wydziału powielał błędy dotychczasowych programów, których uniknięto w obecnym projekcie Komisji. Zaznaczyła, iż Komisja wnioskuje o przyjęcie części wspólnej programu, a nie części kierunkowych. Następnie prof. Sztanderska omówiła pokrótce zasady proponowanego przez Komisję „3+2" programu wskazując na różnice między projektem Komisji a konkurencyjnym projektem prof. prof. Zbigniewa Hockuby i Jacka Kochanowicza oraz programem przyjętym w marcu przez Radę Wydziału. Zaznaczyła, że Komisja uważa, że w wypadku przedmiotów, które mogą zniknąć powinno się zabezpieczyć pewną liczbę godzin dla osób je prowadzących oraz tworzyć wspólne przedmioty. Podkreśliła, że Komisja rozważała wprowadzenie dwóch typów nauczania: ekonomii bardziej analitycznej i bardziej społecznej, ale ze względu na zasoby kadrowe wydziału okazało się to niemożliwe. Wyraziła jednak opinię, że warto rozważyć utworzenie takiej specjalności, jak np. ekonomia społeczna. Na koniec dodała, że każdy dobry program nauki ekonomii musi zawierać duży zasób przedmiotów narzędziowych. Następnie zabrali głos prof. prof. Jacek Kochanowicz i Zbigniew Hockuba, którzy wyjaśnili, co kierowało nimi, że zaprezentowali projekt odrębny od projektu Komisji. Kochanowicz podkreślił, że projekt Komisji jest dużo lepszy zarówno od obecnego programu, jak i od projektu przyjętego w marcu przez Radę Wydziału. Wskazał jednak na wady, mające w jego opinii kluczowy charakter: nierealistyczną ocenę charakteru potencjalnych odbiorców programu, sztywną, jednostronną i nieodpowiadającą w pełni rzeczywistości wizję nauk ekonomicznych i niedocenywanie zasobów intelektualnych, będących w dyspozycji wydziału.

Prof. Hockuba dodał, że ich celem było przygotowanie programu, który mógłby zapewnić wysoką reputację WNE, że przygotowali go zarówno w oparciu o analizę programów studiów na renomowanych uczelniach zachodnich, jak i kierunków rozwoju ekonomii. Podkreślił, że program studiów powinien uwzględniać kanon nauk ekonomicznych, najnowsze trendy oraz lokalną specyfikę. Nadto dodał, że jego zdaniem program Komisji nie odpowiada tendencjom w rozwoju nauk ekonomicznych i edukacji ekonomicznej. Wskazał też, że programie Komisji występują rozwiązania . nie występujące lub występujące rzadko na świecie (jak np. osobny kurs z rachunku prawdopodobieństwa, albo zintegrowany kurs mikroekonomii). Jednocześnie Hockuba wyraził zaniepokojenie, że nikt nie przeprowadził symulacji skutków wprowadzenia sztywnego, nieelastycznego programu Komisji zarówno od strony podaży, jak i popytu i zaznaczył, że ich (j^ęg^o i Kochanowicza) program starał się to uwzględnić i został skonstruowany tak, by możliwe były szybkie, spontaniczne dostosowania popytu i podaży. Dziekan oddał głos prof. Aleksandrowi Łukaszewiczowi, który spytał, na jakiej zasadzie jeden program stał się programem Komisji, a drugi jest przedstawiany jako „dysydencki”. Dziekan odpowiedział, że wynikło to z głosowania w Komisji, a następnie zwrócił się z odpowiedzią do prof. Hockuby. Zwrócił uwagę, że doskonałą możliwością dostosowań daje tworzenie licznych programów międzywydziałowych, do czego zachęcił. Jeśli chodzi o stronę podażową, to uznał, że może co najwyżej zaistnieć potrzeba by niektórzy pracownicy zaczęli uczyć innych przedmiotów. Później głos zabrała ponownie prof Sztanderska i przedstawiła zestawienie różnic pomiędzy projektem Komisji i prof. prof Kochanowicza i Hockuby. Podkreśliła, że Komisja też korzystała z doświadczeń najlepszych uczelni. Zaapelowała, by w sytuacji, gdyby nie można było uchwalić programu, przynajmniej nie cofać się. Prof Hockuba dodał *ad vocem* że zestawienie podobieństw i różnic było nie w pełni prawdziwe. Następnie głos zabrał dr hab. Adam Koronowski. W jego opinii dotychczasowe wskazywanie różnic pomiędzy dwiema frakcjami miało skrzywiony charakter. Przypomnił, że ekonomia teoretyczna w ogromnej mierze posługuje się językiem teoretycznym. Przypomnił, że z absolwentami wcale nie jest tak dobrze, jak niektórym się wydaje i że sama nauka narzędzi nie jest wystarczająca. Wyraził opinię, że pomimo iż respondenci uczą się narzędzi, to często nie są dostosowani do potrzeb rynku pracy, ponieważ nie znają ekonomii, a jedynie narzędzia. Po nim zabrał głos prof. Marek Okólski. Podkreślił, że w jego opinii projekt Komisji stanowi niewątpliwy postęp wskazał jednak na dwie jego poważne słabości. Po pierwsze, w jego opinii w programie została przekroczona liczba godzin, która miała być planowaną maksymalną, w której miał się zmienić program Komisji. Wynikło to w jego opinii m.in. z tego, że program nadmiernie obciążono zajęciami takimi jak w-f czy nauka języków. Po drugie zaznaczył, że uważa iż pracownicy wydziału to nie ekipa filmowa - nowy program nie powinien być konstruowany tak, by zapewnić wiele pracy dla ludzi z zewnątrz, przy ograniczeniu liczby zajęć dla pracowników WNE.

Z kolei wypowiedziała się prof Barbara Liberda. Wskazała ona, że w przeciwieństwie do działań innych wydziałów, koncepcja nowego programu nie przyczyni się do poprawy prestiżu WNE ani nie zwiększy liczby jego studentów. Wskazała na 3 przyczyny, dla których Wydział traci atuty: brak szacunku dla tradycji wydziału i likwidacja niektórych ważnych nurtów nauczania, asymetria między przedmiotami matematycznymi i społecznymi oraz likwidacja studiów zaocznych. Przy okazji podkreśliła, że wysokie wymagania stawiane studentom przy okazji zajęć matematycznych i tak są potem radykalnie obniżane przy ocenach. Następnie zaproponowała program pozytywny - zwiększenie oferty kierunków, specjalności i specjalizacji oraz poszukiwanie przewag komparatywnych. Na zakończenie prof. Liberda zaproponowała, by w związku z bardzo późnym terminem rozesłania dokumentów, zachowując się zgodnie z obyczajem uniwersyteckim, Rada Wydziału przełożyła głosowanie na następne posiedzenie.

Jako kolejny głos zabrał prof. Jerzy Wilkin. Podkreślił on, że zmiana programu, która ,

dokonywa się raz na wiele lat, powinna być starannie przedyskutowana, co jego zdaniem nie nastąpiło. Następnie postawił pytanie, do jakiego wzoru, modelu kształcenia ma się odwoływać program Komisji i do czego jest dopasowany. Podkreślił, że jego zdaniem program zaproponowany przez Komisję jest mało elastyczny i ogranicza możliwości studentów. Utrudni im korzystanie z zasobów UW, poza dostępem do wykładowców matematyki. Tak skonstruowany program, zdaniem prof. Wilkina, zablokuje rozwój programów tworzonych na potrzeby indywidualnego toku nauczania. Zaznaczył, że jego zdaniem strona narzędziowa powinna być uczona jako część ekonomii, a niejako wykwalifikowane zajęcia matematyczne. Wskazał też, że niepokojący jest brak w programie jakichkolwiek zajęć z metodologii badań społecznych. Podkreślił, że jakość kształcenia może być poprawiona przez zwiększenie udziału aktywizujących form nauczania. Wreszcie postawił pytanie, czy na pewno nie jest potrzebny „Wstęp do ekonomii”. Na koniec podkreślił, że odczuł niedosyt zarówno na poziomie sposobu procedowania, jak i konceptualizacji programu Komisji.

Następnie głos zabrał prof. Mieczysław Socha, który zwrócił uwagę na minima państwowe i założenia procesu bolońskiego, a także na to, że w średnim okresie oczekiwania wobec wydziału zostaną zdeterminowane przez krajową i europejską strukturę kwalifikacyjną. Postawił pytanie, czy możliwe będzie osiągnięcie jej wymagań bez narzędzi matematycznych. Po nim głos zabrał prof. Marian Wiśniewski, który zaapelował, by reforma była realizowana z myślą o przyszłości, o osobach, które jeszcze nie są w Radzie Wydziału, adiunktach. Przypomniał, że projekt Komisji jak na razie dotyczy I stopnia studiów oraz przedmiotów obowiązkowych dla wszystkich kierunków. Wreszcie zarzucił nierzetelność intelektualną prof. prof. Hockubie i Kochanowiczowi w sformułowaniach ich projektu i sposobie podkreślania różnic w porównaniu do projektu Komisji. Obydwaj adresaci tej uwagi zaprotestowali przeciw takiemu językowi dyskusji i podkreślili, że ich program został przygotowany rzetelnie. Jako kolejny głos zabrał przedstawiciel samorządu studentów, który poparł w imieniu studentów program Komisji. Później kilka uwag dodał Dziekan, który wskazał, że w kompetencjach Komisji nie było szukania sposobów współpracy z innymi wydziałami, ale przygotowanie flagowego produktu WNE. Przekazał on głos prof. Janowi Jakubowi Michałkowi, który uznał, że koncepcja reformy jest bardzo czytelna - stawia ona na jakość po uwzględnieniu innych czynników. Przypomniał też, że WNE konkuruje przede wszystkim na lokalnym rynku, a tu standard nauczania *mainstreamu* jest chyba wystarczającym wyróżnikiem. Dodał, że WNE obecnie oferuje najwięcej na UW zajęć po angielsku.

Jako kolejny swe uwagi wygłosił prof. Władysław Szyber. W jego opinii program Komisji nie spełnia warunku wysokiej jakości. Zwłaszcza podkreślił, że brakuje przedmiotów aplikujących wiedzę ekonomiczną, a wręcz następuje proces eliminacji ostatnich takich przedmiotów. Jego zdaniem nadmierna w programie Komisji liczba godzin mikro- i makroekonomii powinna być ograniczona na rzecz takich właśnie przedmiotów. Prof. Sztanderska stwierdziła, w odpowiedzi prof. Okólskiemu, że po odjęciu wf i języków Komisja zmieściła się w limicie godzin. Dr hab. Koronowski zabrał głos i złożył wniosek formalny o głosowanie nad przełożeniem terminu głosowania. Wyraził wątpliwość czy jest oczywiste nad czym głosuje Rada: nad projektem programu czy nad absolutorium dla Komisji. Prof. Wiśniewski zaapelował, by głosować dziś, a mgr Paweł Strawiński dodał, że z dniem ostatniego posiedzenia rady w r. 2006 wygaśnie mandat Komisji „3+2”. Prof. Sztanderska dodała, że ciąg dalszy prac powinien być prowadzony w zespołach opracowujących programy kierunków i zaproponowała, by przyjąć, że poprawki do sylwetki absolwenta zostaną przedstawione na następnym posiedzeniu Rady Wydziału. Dziekan spytał dra hab. Koronowskiego, czy na pewno podtrzymuje wniosek o głosowaniu nad terminem głosowania, po czym wniosek został wycofany. Dr Michał Brzeziński postawił

pytanie, czy głosowanie odbędzie się większością zwykłą czy bezwzględną, a prof Hockuba przywołał Statut, zgodnie z którym takie głosowanie musi być rozstrzygnięte większością bezwzględną. Po tym Dziekan zarządził głosowanie.

Program Komisji 3+2 Rada Wydziału przyjęła w głosowaniu tajnym. Głosowało 47 osób, 26 - za, 16 - przeciw, 4 wstrzymały się od głosu, 1 głos był nieważny.

3. Dziekan przedstawił wniosek Komisji Konkursowej w sprawie powołania na stanowisko profesora nadzwyczajnego na czas nieokreślony dr. hab. Dariusza Dziuby. W głosowaniu Rady Wydziału wniosek został przyjęty. Głosowało 46 osób, 39 było za, 2 przeciw, 4 wstrzymały się od głosu, 1 głos był nieważny.
4. Dziekan przedstawił wniosek Komisji Konkursowej w sprawie powołania na stanowisko profesora nadzwyczajnego na czas określony dr. hab. Adama Koronowskiego. W głosowaniu Rady Wydziału wniosek został przyjęty. Głosowało 42 osoby, 33 było za, 4 przeciw, 4 wstrzymały się od głosu, 1 głos był nieważny.
5. Dziekan poinformował o inicjatywie firmy GCO (Government Consulting Organisation Ltd. (GCO), zarejestrowanej w Wielkiej Brytanii www.governmentconsulting.org), aby współpracować z WNE UW przy oferowaniu usług doradczych dla rządów w Europie Środkowej i Wschodniej i państwach WNP. Dziekan zaproponował powołanie Komisji ds. współpracy z tą firmą, mającą ocenić zarówno jakość GCO jak i atrakcyjność takiej współpracy. Zaproponował by do Komisji weszli prof J. Wilkin, dr O. Kiuiła, dr R. Wolniak oraz mgr K. Rosiak-Lada. Rada przyjęła skład Komisji w głosowaniu jawnym.
6. Dziekan przedstawił wniosek o przedłużenie zatrudnienia dr. Jacka Liwińskiego na stanowisku adiunkta w Katedrze Makroekonomii i Teorii Handlu Zagranicznego. W głosowaniu Rady Wydziału wniosek został przyjęty. Głosowało 44 osoby, 43 było za, 1 przeciw.
7. Dziekan poinformował o uchwale w sprawie zmiany Katedry Mikroekonomii na Zakład Mikroekonomii. Rada w głosowaniu jawnym przyjęła uchwałę w tej sprawie. Zasugerował również, że na kolejnych Radach Wydziału powinno się przeanalizować sytuację innych katedr.
8. Prof. Marian Wiśniewski zreferował wniosek o nadanie stopnia doktora nauk ekonomicznych mgr. Pawłowi Strawińskiemu. Rada przyjęła wniosek. Głosowało 28 osób, 23 było za, 2 przeciw, 3 się wstrzymały od głosu.
9. Prof. Zbigniew Hockuba przedstawił wniosek o otwarciu przewodu doktorskiego mgr Agaty Koci. Rada przyjęła wniosek. Głosowało 27 osób, 26 było za, 1 wstrzymała się od głosu.
10. Prof. Jerzy Wilkin przedstawił wniosek o otwarciu przewodu doktorskiego mgr Beaty Łopaciuk-Gonczonek. Rada przyjęła wniosek. Głosowało 27 osób, 26 było za, 1 wstrzymała się od głosu.
11. Prof. Krzysztof Opolski przedstawił wniosek o otwarciu przewodu doktorskiego mgr. Adriana Kulczyckiego. Rada przyjęła wniosek. Głosowało 30 osób, 25 było za, 3 przeciw, 2 wstrzymały się od głosu.

12. Prof Krzysztof Opolski przedstawił wniosek o otwarcie przewodu doktorskiego mgr Danuty Sikory. Rada przyjęła wniosek. Głosowało 30 osób, 25 było za, 3 przeciw, 2 . wstrzymały się od głosu.
13. Dziekan przedstawił wniosek o zatrudnienie mgr Joanny Buckiej na stanowisku asystenta naukowego na czas określony w Ośrodku Badań nad Migracjami WNE UW. Rada przyjęła wniosek. Głosowało 38 osób, 34 było za, 1 przeciw, 3 wstrzymały się od głosu.
14. Dziekan przedstawił wniosek o zatrudnienie dr. Pawła Strawińskiego na stanowisku adiunkta w Katedrze Statystyki i Ekonometrii. Rada przyjęła wniosek. Głosowało 43 osoby, 36 było za, 3 przeciw, 4 wstrzymały się od głosu.
15. Prodziekan, dr hab. Janusz Kudła przedstawił wniosek o przyjęcie nowych zasad studiowania na WNE UW. Proponowane zasady zawierały uszczegółowienie uchwały podjętej w dniu 15 listopada 2006 przez Radę Wydziału, i zmiany zasugerowane przez członków Rady Wydziału. Rada przyjęła nową wersję zasad w głosowaniu jawnym jednogłośnie.
16. Prodziekan, dr hab. Janusz Kudła przedstawił dokument dotyczący propozycji limitów przyjęć, przeniesień i zwolnień z czesnego w r.ak. 2007/2008 i zwrócił się do Rady Wydziału o jego przyjęcie. Rada zaakceptowała dokument w głosowaniu jawnym.
17. Dziekan poinformował o powołaniu mgr. Mateusza Kopyta na funkcję pełnomocnika Dziekana WNE ds. USOS.
18. Sprawy różne.
Dziekan wystąpił z wnioskiem, by w wyjątkowych przypadkach dopuszczać do studiów podyplomowych osoby posiadające tytuł inżyniera lub licencjata (takie sytuacje są zgodne z regulaminem studiów UW). Prof. Urszula Sztanderska zaproponowała, by upoważnić kierowników studiów podyplomowych do podejmowania takich decyzji. Profesor Wiśniewski zaproponował, by to kierownicy studiów występowali do Rady Wydziału o dopuszczenie ich do podejmowania takich decyzji w szczególnych wypadkach. Dziekan po rozważeniu argumentów wystąpił z wnioskiem, by nadać kierownikom studiów podyplomowych stosowne uprawnienia. Rada Wydziału w głosowaniu jawnym przyjęła wniosek.
Dziekan wnioskował przyporządkowanie nowych doktorów habilitowanych Andrzeja Cieślaka i Władysława Switalskiego do komisji egzaminów doktorskich, odpowiednio I i II. Rada Wydziału przyjęła wniosek w głosowaniu jawnym. Dziekan wystąpił z wnioskiem o przyznanie urlopu naukowego półrocznego w związku ze stypendium wyjazdowym drowi Maciejowi Jakubowskiemu. Rada Wydziału przyjęła wniosek w głosowaniu jawnym. .
Prodziekan dr hab. Janusz Kudła wystąpił z wnioskiem o przyznanie trzech dodatkowych dyplomów z wyróżnieniem mgr mgr M. Relińskiej, Z. Kuchcińskiej i A. Kroi Rada Wydziału przyjęła wniosek w głosowaniu jawnym.